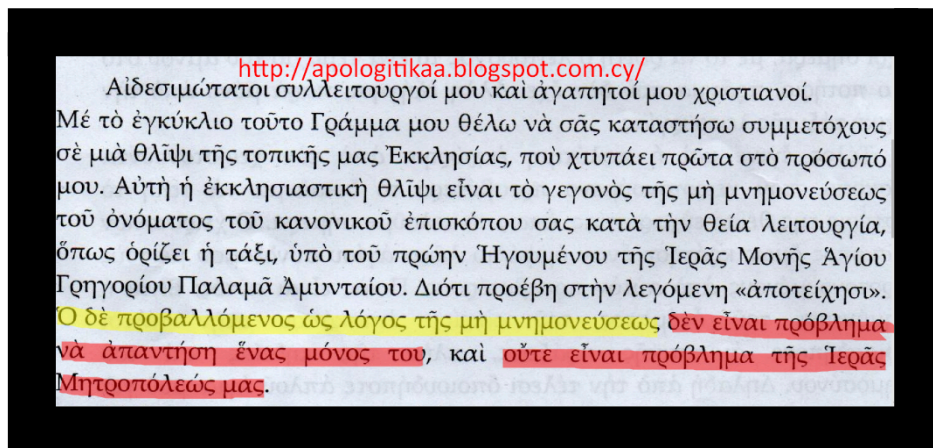

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΔΟΥΛΕΥΕΙ;

Τοῦ Παναγιώτη Π. Νούνη

Μόλις σήμερα, μᾶς ἔχει ἀποσταλλεῖ ἀπό ἐν Χριστῷ ἀδελφούς τῆς Φλώρινας μία περίεργη Μητροπολιτική Ἐγκύκλιος γιά κριτική ἀξιολόγησιν. Ἡ Ἐγκύκλιος φέρει τόν **Ἀριθμόν Πρωτοκόλλου 1151** καί στόν κύριο τίτλον ἀναγράφεται ὡς «**Ἐγκύκλιος 92^α**» μέ ἡμερομηνία κοινοποιήσις καί ἐξαγγελίας τῆς πρὸς τό Θεοφρούρητον ποιμνιον τῆς Φλώρινας τήν 27^η Ὀκτωβρίου 2016^η.

Ἡ ἐν λόγῳ «Ἐπισκοπική» Ἐγκύκλιος ἀπευθύνεται κυρίως σέ (ε)ἰδικοὺς τῆς Ἱεροκήρυκες, Ἱερεῖς, Μοναστικές ἀδελφότητες καί τό πλήρωμα τῆς Μητροπολιτικῆς ἐπαρχίας τῆς Φλώρινας, ἀλλά ὅμως τοῦτο τό εἰδικόν Ἐκκλησιαστικόν Ζήτημα πρέπει νά ἀπασχολήσῃ, ὁμοθυμαδόν, τό ἅπαν Καθολικόν πλήρωμα τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ συγκεκριμένη Ἐγκύκλιος, κατά τήν προσωπικήν μας ἄποψιν, ἀρχίζει, μέ ἓνα ἄκρως δακρύβρεκτον καί ἰησουϊτικόν πρόλογον: ὅτι δῆθεν μία μεγάλη συμφορά καί θλίψη βρῆκε τήν Τοπική Ἐκκλησία τῆς Φλώρινας, ἡ γνωστή σέ ὅλους μας δυναμική ἐνέργεια τῆς Ἱεροκανονικῆς **διακοπῆς τοῦ μνημοσύνου** τοῦ μητροπολίτου Φλωρίνης κ. Θεοκλήτου ἀπό τόν ἅγιο **Καθηγούμενον καί Ἀρχιμανδρίτην τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ**, στό Ἀμύνταιο, τόν **κ. Παῖσιον Παπαδόπουλον**.

Φαίνεται τοῦτο, ἐξ ἀρχῆς: ὅτι ὁ μητροπολίτης κ. Θεόκλητος προσπαθεῖ ἐπικοινωνιακά, νά μεταβιβάσει ἀλλά καί νά διαμοιράσει ἐξίσου τήν ἐπισκοπική εὐθύνη του, πρὸς τό ἅπαν Χριστώνυμον πλήρωμα τῆς ἐπαρχίας του. Ὅπερ ποιμαντικῶς, πρόκειται διὰ ἄκρως ἀνευθυνουπέθυνον στάσιν καί τραγικά ἀπαράδεκτον ποιμαντική δρᾶσιν.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἅγιος Φλωρίνης, φαίνεται γραπτῶς, ὅτι διαθέτει κάπως ἀμυδρὰ ὀρθήν ἀντίληψιν τοῦ ὅλου Κανονικοῦ καί Ἐκκλησιολογικοῦ πράγματος· ὅτι δηλαδή, ἡ *ἐν Χριστῷ Ἱεροκανονική Ἀποτείχισις*, πολεμεῖ συνὸδῳ, ἐξάπαντος ἀντιρρητικά καί ἀντιαιρετικά, ἀποκλειστικῶς καί μόνον τήν κακοδοξούσα Ἐκκλησιαστική Ἀρχή, δηλαδή τήν ἅπασα αἰρετίζουσα *Ἐπισκοπομονιστική* ἱεροκρατικήν δομή (π.χ. Μητροπολίτη Φλώρινας καί κυρίως τόν Οἰκουμενιστὴν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως), καί ὄχι βέβαια τά καθ' ἑαυτά Ἐκκλησιαστικά πρόσωπα, καθὼς κάκιστα ἢ καί κουτοπόνηρα φαίνεται νά διατυπώνει (γιά νά συγκινήσει (συν)αισθηματικῶς, μᾶλλον ὑπὲρ του, τό Λογικόν ποιμνιον) στήν ἐν λόγῳ Ἐγκύκλιον. Τά Ζητήματα τῆς Πίστεως, δέν πρέπει νά κρίνονται μέ ἀλογοποιημένα ἢ παρορμητικά αἰσθητο-συναισθηματικά κριτήρια, ἀλλά, με Λ[λ]ογικοποιημένα αἰσθητο-πνευματικά ἢ καί νηπτικο-θεολογικά ὀρθόδοξα καί ἀπλανή κριτήρια.

Γιά νά ἐπιτευχθεῖ ὁμως τό δεύτερον, ὡς τό πλέον ἁρμονικά τέλειον καί δίκαιον, θά πρέπει νά (ἀνα)γνωρίζουμεν ἐμπειρικῶς, ἀλλά συνάμα καί γνωσιολογικῶς, τίς ἀξιωματικές προϋποθέσεις καί τά κριτήρια τοῦ ὀρθοδόξως καί ἀπλανῶς Θεολογεῖν.

Σημειώστε ὡστόσον: ὅτι γιά τό ὀρθόδοξον Κανονικόν Δίκαιον, αἰρετικός Κληρικός, δέν εἶναι **μόνον** ὅστις διατυπώνει δημόσια τινά συγκεκριμένη κακοδοξία, ἀλλά καί ὅποιος συγκαλύπτει (ἄμεσα ἢ ἔμμεσα) μέ τήν κραυγαλέα σιωπὴ του κατεγνωσμένους αἰρετικούς (πρὸ

Συνοδικῆς Διαγνώμης) συλλειτουργοῦς του, ἢ ἀκόμη πρόκειται διὰ λυκοποιμένους καὶ ψευδοπροφῆτες ἔστω καὶ μέ τινά ποιμαντική παράλειψη νά ἀποσαφηνίζωσι καὶ νά κατηχῶσι συστηματικῶς τὰ Ὁρθόδοξα Δόγματα καὶ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία. Ὁ «πανορθόδοξος» θεσμικὸς συμβιβασμὸς **ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων Οἰκουμενιστικῶν Δογμάτων** πρόκειται διὰ καθολικὴν στυγνὴν κακοδοξία καὶ ἀσεβῆς θεομπαιξία ἐκ μέρους **ΠΑΝΤΩΝ** τῶν σιωπηλῶν καὶ φοβισμένων Κληρικῶν.

Μελετῆστε παρακαλῶ καὶ ἐτοῦτο τό θεολογικόν κείμενον: [**«*Η ΑΓΙΟΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΩΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΑΠΛΑΝΩΣ ΘΕΟΛΟΓΕΙΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΠΑΛΑΜΑ*»**](#) τοῦ πλέον Ὁμοτίμου Δογματολόγου καὶ ἀγαπητοῦ Καθηγητοῦ μας κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη.

Ὁ ἅγιος Καθηγούμενος Γέρον Παῖσιος, εἰκάζω ἀλλὰ καὶ ἐντοπίζω ἀντικειμενικά μέσα στὰ γραπτά του, ὅτι ὡς καλὸς ποιμὴν, δύναται νά διακρίνει, τὴν σημαίνουσα λογικο-πνευματικὴν διαφορά: τῆς ἀμαρτωλῆς ἱεροκατακρίσεως τῶν προσώπων, ἀπὸ τῆς ἱερᾶς καὶ λογικῆς (ἐπὶ)κρίσεως σημαντικῶν κακόδοξων ἐνεργειῶν, ἢ **ἀκόμη καὶ ἀνενεργῶν παραλείψεων**, ἀπὸ τὰ πρόσωπα πού φέρωσι τινὰ ἐκκλησιαστικόν θεσμικόν ἀξίωμα. Δηλαδή, **ἡ ἱερά Ἀποτείχισις**, ἔχει ὡς πρωταρχικόν στόχον της, νά ἀναχαιτίσει ἄρδην τὸν θεσμικὸ φορέα τῆς κακοδοξίας, νά γίνῃ ἐνδοεκκλησιαστικὰ *βροντερή φασαρία* πῶς ἀπλᾶ, καὶ ὅχι βέβαια νά προσβάλλῃ τό κάθε ἱερόν πρόσωπον πού κατέχει Λειτουργικά ἓνα θεσμικόν Ἐκκλησιαστικόν ἀξίωμα.

Ἡ ἐπισκοπικὴ θλίψις, πού ἀπορρέει, ἐκ τῆς ἱερᾶς Ἀποτείχισεως τοῦ Γέροντος Καθηγουμένου π. Παΐσιου, εἶναι ἀναντίλεκτα καλὴ ἀγία καὶ προφανῶς ὠφέλιμη, κυρίως, διὰ τὸν ἴδιον (τὸν Μητροπολίτην) καὶ κατὰ Ἐκκλησιολογικὴν προέκτασιν ὠφέλιμη καὶ διὰ τὸν κακόδοξον Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον μετὰ τῆς αἰρετίζουσας κουστωδίας αὐτοῦ.

Οἱ «βεβουλευμένοι αἰχμάλωτοι» καὶ φανατικοὶ ὁπαδοὶ τοῦ νεοΦαναρίου, πρέπει ἔτι περαιτέρω, νά θλιβῶσι, διὰ τῆς θεοφώτιστης «πυρηνικῆς ἐνεργείας» τῆς ἱερᾶς Ἀποτείχισεως, ὥστε νά (συν)προβληματιστῶσι καὶ ἔπειτα νά καμφθῶσι, ὄντολογικῶς, ἵνα τελικῶς τῷ ὄντι (παν)ἀγιασθῶσι.

Ὅντως, ἔχει ἀπόλυτον δίκαιον ὁ Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος, ὅτι πλέον εἶναι γεγονός, δηλαδή Ἐκκλησιαστικόν ἱστορικόν γεγονός, ἡ διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου του ἀπὸ τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Παῖσιον. Ἐχει δίκαιον

ἐπίσης, ὅτι ἡ Κανονική τάξις, ὀρίζει, στούς Κληρικούς νά μνημονεύωσι τό ὄνομα τοῦ Κανονικοῦ Ἐπισκόπου. Ἀπό μίαν ἄλλη ὀπτικήν, ἔχει βέβαια ἄδικον καί ψευδολογεῖ ἀλεπουδέλικά, ὅταν παράλληλα ἀπεσιωπεῖτο (ἐκ τῆς Ἐγκυκλίου) ἡ ἅπαξ ὀλοκληρωμένη καί Κανονική ἀλήθειαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων.

Ἡ Κανονική τάξις, ὀρίζει ἐπίσης, νά διακόπτεται τό μνημόσυνον τῆς ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ὅταν ἡ ἐν λόγῳ Ἀρχή, κακοδοξεῖ, ἤ, ὅταν μάλιστα ὑποπτα σιωπεῖ ἀλλά καί παραλείπει, νά κατηχεῖ, ὀρθοδόξως καί ἀπλανῶς, τό Χριστοφόρον ποιμνιον. Βέβαια ἐδῶ, ἡ μείζονα ἐπισκοπική παράλειψις, θεωροῦμεν, ὅτι ἔγκειτο στήν σκόπιμα γενικευμένη καί παντελή ἀπουσία συστηματικῆς ἀντιοικουμενιστικῆς ἱερᾶς Κατηχήσεως *ὑπό πάντων καί πασῶν* τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν.

Προφανῶς, δικαίως ὁ Ἀρχιμανδρίτης Καθηγούμενος π. Παῖσιος, διέκοψεν τό μνημόσυνον, τῆς ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς του, τοῦ αἰρετικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καί τοῦ φοβισμένου Μητροπολίτου Φλωρίνης κ. Θεοκλήτου, ὁ ὀποῖος μνημονεύει στήν τελική, ἕναν κακόδοξον ψευδοπροφήτην, τόν πατριάρχην Κων/Πόλεως. Τοῦτη εἶναι ἡ μαχητική ἱερά παράδοσις πού ἔλαβεν ὑπό τοῦ μακαριστοῦ καί ἁγίου προκατόχου του;

Τό ἄκρως προβληματικόν καί παράδοξα, τό πλέον κακόδοξον σημεῖον τῆς Μητροπολιτικῆς Ἐγκυκλίου, θεωροῦμεν ἐπίσης, ὅτι εἶναι τό ἐξῆς ἀκόλουθον:

«... Ὁ δέ προβαλλόμενος ὡς λόγος τῆς μή μνημονεύσεως δέν εἶναι πρόβλημα νά ἀπαντήσῃ ἕνας ὀμόνος του, καί οὔτε εἶναι πρόβλημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.»...!

Σύνολη ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησιαστική Ἱστορία, τά ἅγια Συναξάρια, ἡ γραπτή καί ἄγραφος ἱερά Παράδοσις, ἡ Πατερική Γραμματεία, τά Συγγράμματα τῶν Φωτισμένων καί Θεοφόρων ἁγίων Πατέρων μας, βρίθωσι πανταχόθεν ἀπό τέτοιου εἶδους μεμονωμένες ἱεροκανονικές ἀπαντήσεις. Συνεπῶς διαψεύδεται παταγωδῶς ὁ καλός Μητροπολίτης τῆς Φλώρινας. Κυρίως, ἀπό ἐξαιρετικά ἰσχυρές, δυναμικές ἀλλά μεμονωμένες, πλὴν σπάνιες *Χαρισματοῦχες Προσωπικότητες*. Βέβαια, τοῦτες οἱ Χαρισματοῦχες προσωπικότητες (**ἅγιοι Πατέρες**: π.χ. ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, Μάξιμος ὁ Ὀμολογητής, Μάρκος ὁ Εὐγενικός, ὁ Γρηγόριος Παλαμᾶς, κ.ο.κ.) εἶχαν ἀπό σωρηδόν ἤ ἐλάχιστα πνευματικά παιδιὰ καί φίλους πού τούς

ἀκολουθούσαν μέχρι ἐσχάτων. Πιό κάτω παραθέτω, γιά τό συγκεκριμένο ζήτημα, τινά περίφημον ἰσχυράν ὁμιλία τοῦ μακαριστοῦ καί ἁγίου Μητροπολίτου Φλωρίνης κυροῦ Αυγουστίνου Καντιώτη πρός σημαίνουσα ἀνταπάντησιν τοῦ **ΑΝΑΞΙΟΥ** διαδόχου του Σεβ. κ. Θεοκλήτου, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐμπαίζει, μέ λογικοφανήν πλήν ὅμως ἔωλον καί σαθρήν ἐπιχειρηματολογία ἐπί τῆς Ἐγκυκλίου.

Τό προαναφερόμενον ὅμως γεγονός, πλέον καί σύγχρονον Νεοελλαδικόν Ἐκκλησιαστικόν ἱστορικόν γεγονός, περί τῆς Ἱεροκανονικῆς Ἀποτειχίσεως τοῦ ῥωμαλέου Καθηγουμένου καί Γέροντος Παΐσιου, τόσον κατά τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου του (τοῦ ἁγίου Φλωρίνης) ὅσον ταυτόχρονα καί κατά τοῦ Ἀρχαιοκουμενιστοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καί σύν αὐτῷ Λατινόφρωνα φατριᾷ, εἶναι ἢ δέν εἶναι ἀκανθῶδες πρόβλημα, τόσον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης ὅσον καί τοῦ Οἰκουμενι(στι)κοῦ Πατριαρχείου μας;

Εἶναι ἢ δέν εἶναι μείζονα δογματολογικόν ζήτημα Πίστεως διά τήν Καθολική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία;

Γιατί τότε ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης, ἀποκρούει κάπως θρασύδειλα καί φοβισμένα, καί δὴ γραπτῶς, τήν περιρρέσουσα μητροπολιτικήν εὐθύνην του γιά τήν περίφημον ἐνέργειαν τοῦ ἰδικοῦ του Κληρικοῦ; Ἐγινε ἐπίσκοπος γιά τό ἐπισκοπεῖόν του, ἢ μήπως γιά τήν Καθολική Ἐκκλησία Του;

Τά ἴδια ἐρωτήματα, ἰσχύουν βέβαια καί γιά ὅλους ὅσους ἀκόμη Νεογραφικούς Μητροπολίτες, σιωπῶσι, ὑπέρ τῶν Φαναριωτῶν.

-Ποιανοῦ εἶναι ἡ εὐθύνη τέλος πάντων;

-Τοῦ κακομήχανου Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς; Τῆς Δρ. κ. Ἐλισάβετ Προδρόμου; Μήπως τοῦ θεοκρατικοῦ Βατικανοῦ; Τῶν Μασωνικῶν ἢ Θεοσοφικῶν σατανικῶν Στοῶν; Τοῦ Σιωνιστικοῦ Λόμπι; Τῆς Ν.Α.Σ.Α.; Τῶν λοιπῶν ἐξωγήινων (U.F.O.) πολιτισμῶν τινῶν ἄλλων γνωστῶν ἢ ἄγνωστων ἀπειράριθμων συμπάντων;

Ἐδῶ βρίσκεται, κατά τήν ταπεινή μας γνώμη, καί τό ἅπαν τραγελαφικόν σημεῖον τῆς δραματικῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὑποθέσεως, περί τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ: ὅπου οἱ Κανονικοὶ Μητροπολίτες-Επίσκοποι-Ἀρχιεπίσκοποι καί Πατριάρχες μας, οἱ κυρίως ἐντεταλμένοι (ἐπί-)σκοποὶ καί φρουροὶ τῆς Πίστεως, ἀρνοῦνται -κυρίως

ἀπό ιδιοτέλειαν- ὅπως ἀναλάβωσι τὴν **ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΗΝ** ἐπισκοπικὴν εὐθύνην τους, καὶ (δια)τηρήσουν ἔτσι τίς αἰῶνιες **ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΕΣ** ὑποσχέσεις πού ἔδωσαν κατὰ τὴν Μυστηριακὴν Χειροτονία τους εἰς *Ἐπίσκοπον* ἐνώπιον Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Δηλαδή, πρόκειται διὰ ῥητὴν καὶ κραυγαλέαν ἐξωμοσίαν, ἐπιρκίαν ἢ καὶ ψευδορκίαν, **καταπάτησιν τῶν σωρηδόν καὶ συγκεκριμένων Ἐπισκοπικῶν ὀρκῶν τους**, εἰς βάρος, καὶ κατὰ τὴν διάρκεια κινδυνεύουσιν τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Πίστεως.

Συναφῶς, ἴσως τὸ ἐρώτημα νὰ φαίνεται κάπως σκληρόν, ἀλλὰ εἶναι συνάμα καὶ ἀμείλικτον πρὸς πᾶσαν κατεύθυνση πού συγκαλύπτει το κακόδοξον Π[φ]ατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως: Ὁ Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος καὶ οἱ ἄλλοι ὁμολογοὶ του πού *δειλαῖος σιωποῦν* τὴν σήμερον, πολλῶ δέ μᾶλλον, μετὰ τὴν Κολυμπάριον ἐποχὴν, γιατί μᾶς δουλεύωσιν; Γιατί συγκαλύπτωσι, τίς ἀνήκουστες καὶ θεοστυγεῖς κακοδοξίες-αἱρέσεις τοῦ πατριάρχου μας κ. Βαρθολομαίου, τοῦ Περγάμου κ. Ἰωάννου Ζηζιούλα καὶ τοῦ Προύσης κ. Ἐλπιδοφόρου; Ποῖον τὸ οὐσιαστικόν ὄφελος τοῦ ἀνιεροκρύφου καὶ ἀνεπίσκοπου Ἐπισκοπομονιστικοῦ καὶ Κληρικαλιστικοῦ φιλάδελφου; Γιατί ἄραγέ, δέν ἀναχαιτίζεται πῶς μαχητικά, στὰ ἀκριβῆ χνάρια τοῦ σύγχρονου ὁμολογητοῦ καὶ Ἀρχιμανδρίτου Καθηγουμένου Γέροντος Παΐσιου, ἡ αἰρετίζουσα «**νέοῦ Ἐκκλησιολογία τῶν Ἀρχιαικουμενιστῶν**» τοῦ βατικανοποιημένου Φαναρίου; Γιατί οἱ σιωπῶντες λυκοποιμένες καὶ ἀ-φιλάδελφοι, σπέρνωσι, τὸ ψυχόλεθρον μικρόβειον τῶν σχισμάτων καὶ αἱρέσεων;

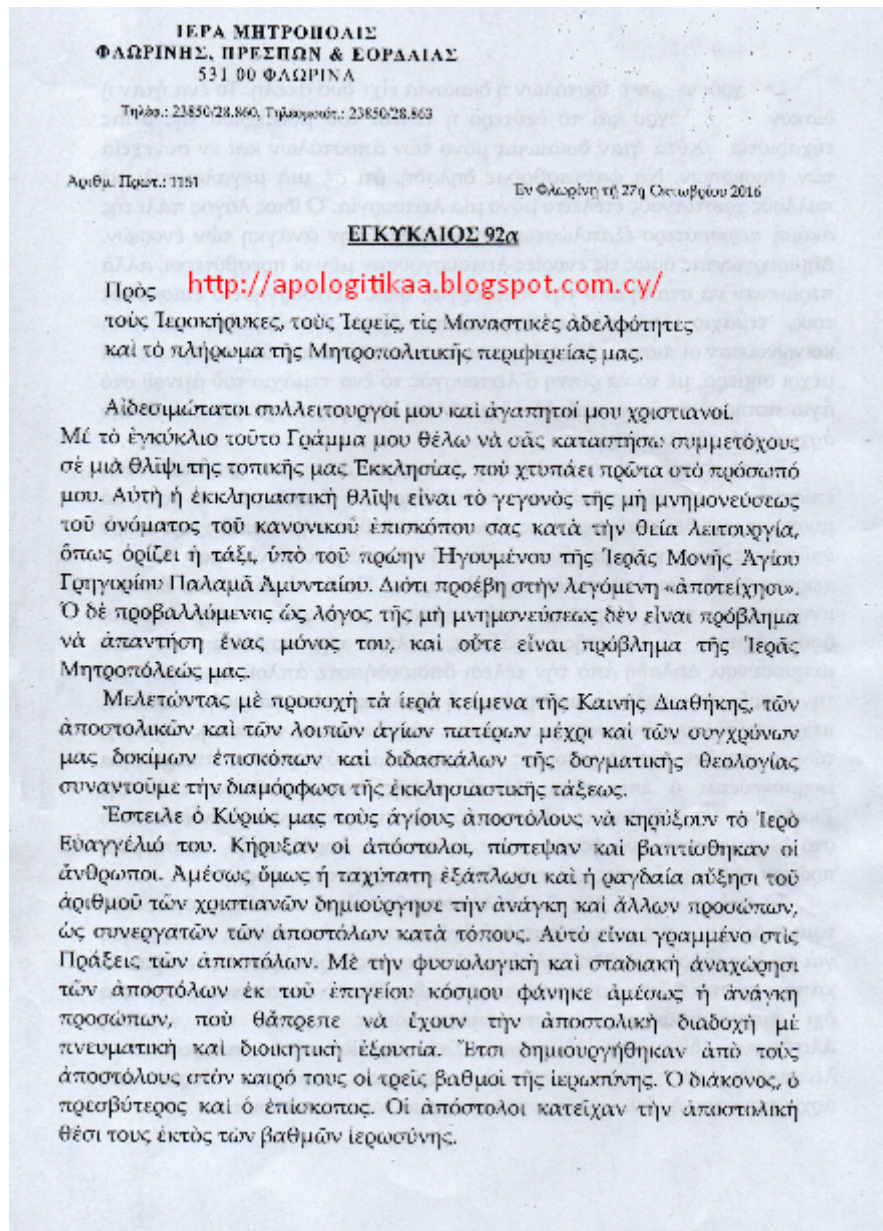
Τέλος, λόγῳ τοῦ ὅτι δέν ἔχω ἀσχοληθεῖ σέ κατὰ βάθος μελέτη (πλήν ἐλάχιστον τινά ἀνάγνωσιν) μέ τά ἐξηγητικά, ἢ ἀντιρρητικά, καὶ συνάμα ὁμολογιακά κείμενα καὶ γραπτὰ τοῦ ὀρθοδόξου ἀντιοικουμενιστοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Παΐσιου Παπαδοπούλου, σᾶς τά προτείνω ὁμῶς, ἀνεπιφύλακτα, ὅπως τά μελετήσετε προσεκτικά, κριτικά, γιά νά βγάλετε ἀντικειμενικῶς τά ἰδικά σας προσωπικά συμπεράσματα, διότι, ἐπαρακολούθησα τὸ ἐπίκαιρον καὶ ἄκρως ὁμολογιακόν καὶ συνάμα φλογερὸν [ὀπτικοακουστικόν κήρυγμά](#) του.

Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ὑστερογραφικῶς, κάτι τὸ ἀναντίρρητα ἄκρως διευκρινιστικόν ἀπὸ μέρους μας πρὸς ἄρσιν τῶν τινῶν παρορμητικῶν «Ζηλωτικῶν» παρεξηγήσεων: ὅτι ὑφίσταντο, δύο εἶδη Ἀποτειχίσεις. Ἡ Ἱεροκανονικὴ ἀγία καὶ καλὴ Ὁμολογιακὴ Ἀποτειχίσις· καὶ ἡ ἀνίερη σχισματικοαιρετικὴ ἢ κάκιστη Ἀποτειχίσις πού ὁδηγεῖ σέ ἀμφιλεγόμενες

Παρασυναγωγές. Όπως υφίσταντο π.χ. δύο είδη υπακοής. Λόγου χάριν, κακή και αδιάκριτη «τυφλή υπακοή» καί διακριτική αγία (άν)υπακοή· δηλαδή ρωμαλέα άνυπακοή στό κακόδοξον ιεροκρατικόν σύστημα-κατεστημένον, καί υπακοή δηλ. στό «άντισυστημικόν» ιερό Εὐαγγέλιον καί στούς «άναρχικούς» Θεοφόρους Πατέρες.

Τοῦ Παναγιώτη Π. Νούνη

Ὁρθόδοξος Θεολογών

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ ΤΕΚΜΗΡΕΙΑ:

- 1^{ov}. [Σχετικά με την διακοπή μνημοσύνου από τον Αρχιμ. Παΐσιο Παπαδόπουλο ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίου Γρηγορίου Παλαμά Φιλώτα.](#)
- 2^{ov}. [Απαντήσεις καί ἐξηγήσεις σέ ἐρωτήματα, σχόλια σχετικά μέ τήν διακοπή μνημοσύνου τοῦ πατρός Παΐσιου Παπαδόπουλου.](#)
- 3^{ov}. [Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΕΙΠΕ ΤΗΝ ...ΩΜΗ ΑΛΗΘΕΙΑ! ΕΙΝΑΙ ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ.](#) Του Βασιλείου Κερμενιώτη.
- 4^{ov}. π. Παΐσιος Παπαδόπουλος προς Επίσκοπο Φλωρίνης: [Δεν πρόκειται να με αναγκάσετε να μνημονεύω τον παρεκκλίνοντα από την Ορθόδοξο Πίστη Πατριάρχη. έστω κι αν με τιμωρήσετε!](#)
- 5^{ov}. [ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΟΤΑΝ Η ΕΣΚΕΜΜΕΝΗ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΘΙΓΕΙ ΤΟΝ ΘΕΟΓΟΓΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΙΣΤΕΩΣ.](#)
- 6^{ov}. [Παύθηκε από Ηγούμενος ο Αρχιμ. Παΐσιος Παπαδόπουλος | Διάψευση.](#)
- 7^{ov}. [ΒΙΝΤΕΟ] [ΠΑΪΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ι.Μ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ ΦΛΩΡΙΝΑΣ.](#)
- 8^{ov}. [Η ΑΛΦΑΒΗΤΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΜΟΦΡΟΝΕΣ Η΄ ΣΙΩΠΩΝΤΕΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ -ΙΕΡΕΙΣ- ΜΟΝΑΧΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΥΣ.](#)
- 9^{ov}. [Θράσος Οικουμενιστών \[Β\].](#)
- 10^{ov}. [Σύμφωνα με τους αγίους Πατέρες και τον \[Γ΄ \] Κανόνα της εν Εφέσω Γ΄ Οικουμενικής Συνόδου.](#)
- 11^{ov}. [Φτάνουμε στο "δια ταύτα": Πως θα τοποθετηθεί ο κάθε κληρικός και πιστός!](#)
- 12^{ov}. [Στην απεπίθεση ο Ιερέας που διακόπτει το μνημόσυνο Πατριάρχη-Μητροπολιτών.](#)